

1
I. 3688

Ströökvinnan.

I V.Ströö bodde en gumma som hette Mor Ter Måns, ~~eller~~ men ~~hon~~ Ströökvinnan. hon kallades allmänt "Ströökvingan eller Kokvingan" den första benämningen var för att hon bodde i V.Ströö och den andra för att hon brukade bota kreatur företrädesvis kor.

För sin verksamhet såsom kreatursbotare var hon mycket anlita och det berättas om henne, att hon under många nätter suttit i kostallna och vakat, om ~~en~~ hon hämtats för att en ko hade svår kalvning. Men även då det gällde andra krämpor hos djuren var hon mycket anlita. Berätterskan omtalar, att hon hade ofta botat mul- och klövsjuka, ty för var det ej så många anstalter när denna sjukdom förekom. Ett av hennes medel mot denna sjuksom var, att hon smorde tjära på klövarna. Hon använde ej så många mediciner, men de hon hade voro synnerligen effektiva och han rykte om sig, att vara mycket skicklig då det gällde att bota kreaturssjukdomar, varför man också hämtade henne långa vägar ifrån.

II.

En gumma i Stabbarp, som botade engelska sjukan.

Tron på läkares oförmåga att kunna bota engelska sjukan eller

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En gumma i
Stabbarp, som
botade engel-
ska sjukan.

"sjäver", som man allmänt sade, är fortfarande allmänt utbredd och ända in i våra dagar är det ej alls ovanligt, att man vänder sig till en klok gumma, när ett barn lider av nämnda sjukdom.

I Stabbarp, en by tillhörande Trollenäs församling, bodde en gumma, som troddes kunna bota sjäver. Såsom medel mot denna för barn så ödesdigra sjukdom använde hon sig av mätningar, som tillgick så, att barnets lemmar mättes med en tråd och sedan klipptes barnets naglar och lite av dess hår, vilket sedan brändes och blandades med mjöl till en deg. Denna deg sattes så ut på ett ställe där man ej färdades förbi så ofta och här beräknade man att fåglarna skulle hålla till och förtära den utsatta födan och sedan flyga bort med det onda.

III.

Tro och föreställningssätt om olika saker.

Tron och föreställningarna, om vad som ej var bra för en havande kvinna, voro många. Berätterskan omtalar, att om en person, som var sysselsatt med att banka tvätt, kom att lägga klapprädet ifrån sig på tvättbrädan så skulle det vara skadligt om en havande kvinna fick se

Tro och föreställningssätt om olika saker

det, men vad men barhet skulle få visste hon ej.

Berätterskan omtalar vidare, att en del personer skära alltid bort den yttersta kanten på en lever för att därmed undvika, att det kom i leverkorven när sådan kokades. Det ansågs nämligen farligt om en havande kvinna skulle ~~k~~ smaka korven och hon fick denna del av levern. Ej heller här visste berätterskan, vad men det skulle bli för barnet.

En annan sak, som var farlig, men ~~hjälpande~~ som gällde såsom regel för alla var, när en person kom att trampa över ett par vedträn, som lågo i kors, ty då skulle en olycka hända den, som trampat över dem. Det ansågs nämligen såsom något ont som var lagt ut. För att omintetgöra det onda skulle den människa, som råkat ut för det rökas. Rökningen tillgick så, att man tände ^{/eld/} på en riskvast, och sedan gick man runt omkring den som skulle rökas och lät det ryka på honom eller henne, så skulle den onda makten försvinna.
